

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: X., narozený dne X.
bytem X.
zastoupený obecným zmocněncem X.
bytem X.

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 6. 2024, č. j.: OAM-552/ZA-ZA11-HA15-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 6. 2024, č. j.: OAM-552/ZA-ZA11-HA15-2024, jímž byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany shledána nepřípustnou podle ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a kterým bylo řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaveno podle ustanovení § 25 písm. i) téhož zákona. Nepřípustnost

Shodu s prvopisem potvrzuje K. T.

byla shledána v neuvedení nových skutečností ze strany žalobce, jež by byly relevantní z hlediska důvodů pro udělení mezinárodní ochrany.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, proč byla jeho žádost zastavena, odůvodnění je zmatečné a není zřejmé, na základě jakých informací bylo rozhodnuto, nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci, žalovaný si neopatřil dostatečné podklady a zkrátil žalobce na právech, nebyly splněny podmínky ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu. Nedostatečným odůvodněním byla způsobena nepřezkoumatelnost rozhodnutí, nebylo dbáno, aby při posuzování skutkově obdobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly, správní uvážení bylo aplikováno nepřipustně, žalovaný se měl zabývat i udělením humanitárního azylu, jeho důvody jsou dostačující pro udělení azylu dle ustanovení § 12 i § 14 zákona o azylu.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Podobně jako u první žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce hovořil o své odlišné sexuální orientaci, pro niž by po návratu do země původu mohl čelit diskriminaci. Jestliže má žalobce v České republice partnera, s nímž chce uzavřít sňatek, nejde o novou skutečnost vedoucí k meritornímu posuzování jeho žádosti. Neobjevily se tudíž nové skutečnosti, jež by mohly být relevantní ve vztahu k ustanovení § 12 či § 14a zákona o azylu, na situaci ve Vietnamu se nic podstatného nezměnilo, když poměry v zemi původu se žalovaný zabýval. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce v poskytnutí údajů k žádosti dne 25. 4. 2024 uvedl, že je národnosti Kinh, mluví vietnamsky, je bez vyznání, není členem žádné politické strany ani skupiny, nikdy se politicky neangažoval, je svobodný a bezdětný, vlast opustil dne X., v České republice měl X., o mezinárodní ochranu již žádal, je zdrav a s ničím se neléčí, o mezinárodní ochranu žádá, protože se narodil jako muž, ale postupně zjistil, že se cítí jako žena, zároveň se seznámil s partnerem, X., s nímž hodlá uzavřít sňatek.
6. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že v předchozí žádosti, k níž poskytl údaje dne 30. 11. 2022 a téhož dne absolvoval pohovor, uváděl žalobce coby důvod žádosti o udělení mezinárodní ochrany, že je ve vlasti diskriminován kvůli své odlišné sexuální orientaci, cítí se být ženou.
7. Ve správním spisu jsou obsaženy zprávy o zemi původu, konkrétně Informace OAMP, Vietnam, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 14. 6. 2023 a zpráva Human Rights Watch, Vietnam, Výroční zpráva Human Rights Watch 2024, ze dne 15. 4. 2024.
8. Dne 15. 5. 2024 se žalobce mohl seznámit s podklady rozhodnutí. K úkonu se dostavil jeho zástupce, pořídil si fotokopii spisu, vyslovil přání vyjádřit se písemně, avšak neučinil tak ve stanovené lhůtě 10 dní ani později.
9. Následně vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí ze dne 26. 6. 2024.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

10. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.
12. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřípustnou podle § 11a odst. 1.*
13. Podle ust. § 10a odst. 2 zákona o azylu *je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.*
14. Podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu *řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná.*
15. Nejprve je nutno uvést, že podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) ve spojení s ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná, podá-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, aniž by uvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodu pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany. V této souvislosti soud připomíná, že v rámci azylového řízení existují dvě základní povinnosti – břemeno tvrzení a břemeno důkazní. Jak již Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) vyslovil ve svém rozsudku ze dne 7. 12. 2005, č. j.: 4 Azs 151/2005 – 86: *„Zatímco důkazní břemeno může v některých případech nést i správní orgán, povinnost tvrzení leží vždy na žadateli o azyl. Představa, že by správní orgán sám zjišťoval pronásledování či potenciální ohrožení žadatele o azyl v zemi jeho původu, je zcela nereálná. Žadatel sám nejlépe ví, z jakých důvodů svou zemi původu opustil, zda byl pronásledován a z jakých důvodů. V průběhu řízení o udělení azylu musí žadatel uvést veškeré relevantní důvody, na základě kterých poté správní orgán jeho žádost posoudí.“* NSS dovodil, že pokud žadatel neuvedl všechny důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jedná se o skutečnost přičitatelnou pouze k jeho tíži a nelze akceptovat, že by neunesení břemene tvrzení mohl zhojit pomocí podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
16. Institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl bez vlastní viny uplatnit během předchozího řízení. Zpravidla se přitom bude jednat o takové skutečnosti, k nimž došlo v důsledku plynutí času, např. změna situace v zemi původu.
17. Soud předně uvádí, že žaloba sice obsahovala žalobní body, ale byla velmi obecná, proto bude velice obecný i její přezkum.

18. Napadené rozhodnutí neshledal soud zmatečným, je zřejmé, proč bylo řízení o žádosti zastaveno, žalobce neuvedl žádné nové relevantní skutečnosti, jež by mohly představovat důvody pro udělení mezinárodní ochrany, jeho tvrzení byla v napadeném rozhodnutí řádně posouzena. Skutkový stav věci byl zjištěn dostatečně, břemeno tvrzení tížilo žalobce, který v opakované žádosti uvedl jako důvody jen velmi stručně obavu před sexuální diskriminací v zemi původu a nalezení partnera. Žalovaný nebyl povinen za něj domýšlet další potenciální důvody; povinností žalovaného bylo zjistit případné zásadní změny v zemi původu, což učinil a opatřil si k tomu řádné podklady, avšak žádnou výraznou změnu nekonstatoval. V řízení žalovaný postupoval dostatečně a nezkrátil žalobce na právech, jeho právní závěry jsou zákonné. Pokud se týče žalobcova tvrzení, že má v České republice partnera, s nímž chce zůstat a uzavřít sňatek, žalovaný na s. 3 napadeného rozhodnutí správně poznamenal, že tato skutečnost není důvodem pro udělení mezinárodní ochrany v žádné její formě.
19. Ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a navazující ustanovení § 25 písm. i) téhož zákona byla aplikována správně. Žalovaný konal přesně v souladu se stanoveným postupem pro opakované žádosti. Zabýval se tím, zda byly zjištěny nové relevantní skutečnosti, a po negativním závěru řízení zastavil, před konečným rozhodnutím také posoudil situaci v zemi původu z hlediska podstatných změn ve vztahu k mezinárodní ochraně. Postup žalovaného nevykazuje znaky libovůle a soudu není zřejmé, kdy měl žalovaný v obdobném případě postupovat jinak, žalobce žádný konkrétní příklad nesdělil.
20. Značná část žaloby je pak věnována správnímu uvážení, které však (nehledě na velice omezenou možnost jeho soudního přezkumu) žalovaný neaplikoval. Nepřípustnost žádosti i zastavení řízení byly důsledkem užití striktně pojatých právních norem (tj. nepřipouštějících správní uvážení), při jejich aplikaci žalovaný diskreci nepoužil a ani nemohl.
21. Žalovaný nepochybil, pokud se při zjištění nepřípustnosti žádosti již meritorně nezabýval důvody pro udělení azylu ani doplňkové ochrany (dle ustanovení § 12, § 14a, ale též § 14 zákona o azylu). Uvedený postup je plně v souladu s ustanovením § 10a odst. 2 zákona o azylu. Soud neshledává v postupu žalovaného ani žádný rozpor s evropským právem. Způsob vyřízení věci, který žalovaný zvolil, je plně aprobován též ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu, který např. v právní větě k rozsudku rozšířeného senátu ze dne 6. 3. 2012, č. j.: 3 Azs 6/2011 – 96, publ. pod č. 2642/2012 Sb. NSS, vyslovil: *„Správní orgán je povinen v řízení o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany zkoumat v souladu s § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, zda žadatel neuvedl nové skutečnosti nebo zjištění týkající se důvodů pro udělení azylu nebo důvodů pro udělení doplňkové ochrany, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně skončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany. Přípustnost opakované žádosti je tak třeba posuzovat z pohledu možných nových skutečností a zjištění pro udělení jak azylu, tak udělení doplňkové ochrany. Obsahuje-li opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany takové nové skutečnosti nebo zjištění, je správní orgán povinen hodnotit takovou žádost jako přípustnou a meritorně o ní rozhodnout. V opačném případě řízení o nepřípustné žádosti podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaví.“*
22. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

23. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 14. ledna 2025

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce